

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 205

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 2 iunie 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	LEGI ȘI DECRETE	
108.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate.....	1-4
192.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate.....	4

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 9 iunie 1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 12 iunie 1997, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul 1 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, copilul se află în dificultate, dacă dezvoltarea sau integritatea sa fizică sau morală este periclitată.“

2. La articolul 3, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

„(1¹) Orice copil care, temporar sau definitiv, este lipsit de mediul său familial sau care, în propriul său interes superior, nu poate fi lăsat în acest mediu, are dreptul la protecție și la un ajutor special din partea colectivității locale.

(1²) Statul garantează protejarea copilului împotriva oricăror forme de violență, inclusiv sexuală, vătămare ori

abuz fizic sau mental, de abandon sau neglijență, de rele tratamente sau de exploatare, în timpul cât se află în îngrijirea părinților ori a unuia dintre ei, a reprezentantului său legal sau a oricărei alte persoane.“

3. Articolul 3 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Statul sprijină colectivitatea locală din care face parte copilul, în îndeplinirea obligațiilor ce îi revin pentru protecția copilului aflat în dificultate.“

4. Articolul 4 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1), în subordinea consiliului județean, respectiv al consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se organizează și funcționează comisia pentru protecția copilului, denumită în continuare *comisie*, și serviciul public specializat pentru protecția copilului, denumit în continuare *serviciu public specializat*.“

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În vederea respectării interesului superior al copilului aflat în dificultate, comisia poate stabili următoarele măsuri:

- a) încredințarea copilului unei familii, unei persoane sau unui organism privat autorizat;
- b) încredințarea copilului în vederea adopției;
- c) încredințarea provizorie a copilului către serviciul public specializat;
- d) plasamentul copilului la o familie sau la o persoană;
- e) plasamentul copilului la serviciul public specializat sau la un organism privat autorizat;
- f) plasamentul copilului în regim de urgență;
- g) plasamentul copilului într-o familie asistată.

(2) În alegerea uneia dintre aceste măsuri trebuie să se țină seama, în mod corespunzător, de necesitatea unei continuități raționale în educarea copilului, precum și de originea sa etnică, religioasă, culturală sau lingvistică.

(3) Se va asigura copilului capabil de discernământ dreptul de a exprima liber opinia sa asupra măsurilor de protecție prevăzute la alin. (1).“

6. La articolul 10, alineatele (3) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(3) Educația școlară a copilului nu poate fi schimbată decât în interesul acestuia, avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (2) și (3), cu aprobarea comisiei. Credința religioasă în care a fost educat copilul nu se poate schimba decât în cazuri excepționale, cu aprobarea specială a comisiei.“

„(5) Dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de comisie, care îl poate delega serviciului public specializat sau persoanei ori organismului privat autorizat, căruia copilul i-a fost încredințat. În acest scop, în termen de 15 zile de la data încredințării, se procedează la inventarierea bunurilor copilului. Serviciul public specializat, cu aprobarea comisiei, va putea înstrăina bunurile copilului numai dacă actul răspunde unor nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic pentru copil. Sumele de bani rezultate în urma vânzării bunurilor copilului, precum și veniturile aduse de acestea vor fi depuse în cont personal, pe numele copilului, prin grija serviciului public specializat, și nu vor putea fi ridicate decât cu acordul comisiei.“

7. Articolul 19 devine articolul 13 cu următorul cuprins:

„Art. 19. — Dezvoltarea armonioasă a copilului încredințat în condițiile art. 9 sau dat în plasament în condițiile art. 12 alin. (2) se asigură în centrele de plasament care funcționează în cadrul serviciului public specializat sau al organismului privat autorizat căruia copilul i-a fost încredințat sau dat în plasament.“

8. Articolele 13—15 devin articolele 14—16.**9. Articolul 20 devine articolul 17 cu următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Serviciul public specializat sau organismul privat autorizat, care a primit în încredințare sau în plasament un copil, va asigura acestuia mediul familial corespunzător.

(2) Pentru asigurarea mediului familial corespunzător, serviciul public specializat este obligat:

- a) să identifice familii sau persoane cărora să le poată fi încredințat sau dat în plasament copilul, cu prioritate printre rudele acestuia până la gradul al patrulea inclusiv;
- b) să determine opinia copilului capabil de discernământ cu privire la familia sau la persoana propusă pentru a-l primi în încredințare sau în plasament și să o aducă la cunoștință comisiei;
- c) să asigure asistență și sprijin acelei familii sau persoane atât înainte, cât și după încredințarea sau plasamentul copilului;
- d) să ofere asistență și sprijin părinților copilului, pentru a pregăti revenirea acestuia în mediul său familial;

e) să asigure spații special amenajate în cadrul sau în afara centrelor de plasament și mijloacele necesare pentru contactul personal și nemijlocit al copilului cu părinții săi, dacă este cazul, potrivit regulamentelor;

f) să supravegheze familiile și persoanele cărora le-a fost încredințat sau dat în plasament un copil, pe toată durata acestei măsuri, precum și pe părinții copilului, după revenirea acestuia în mediul său familial;

g) să prezinte rapoarte și propuneri comisiei cu privire la aspectele sus-menționate, trimestrial sau la cererea acesteia.“

10. Articolul 21 devine articolul 18.**11. La articolul 22, care devine articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:**

„(2) La cererea copilului, acesta poate rămâne în centrele de plasament ori la familia sau persoana căreia i-a fost încredințat sau dat în plasament și după dobândirea capacității deplină de exercițiu, dacă își continuă studiile, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.“

12. La articolul 23, care devine articolul 20, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament se acordă o alocație lunară de întreținere în cuantum de 300.000 lei, care se indexează prin hotărâre a Guvernului.“

13. Articolul 24 devine articolul 21.**14. După articolul 25, care devine articolul 22, se introduce capitolul II¹ cu următorul titlu:**

„Capitolul II¹ — Măsuri educative față de copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal“

15. Articolul 16 devine articolul 23 cu următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal, beneficiază de protecție în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Nu răspunde penal copilul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau care are vârsta între 14 și 16 ani, dacă nu se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.“

16. La articolul 17, care devine articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Față de copilul aflat în situația prevăzută la art. 16, comisia va lua una dintre următoarele măsuri educative:

- a) mustrarea;
- b) libertatea supravegheată;
- c) internarea într-un centru de reeducare;
- d) internarea într-o instituție medical-educativă.“

17. După articolul 17, care devine articolul 24, se introduc articolele 17¹—17⁵ cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Măsura educativă a mustrării constă în dojenirea copilului, în arătarea pericolului social al faptei săvârșite, în sfătuirea copilului să se poarte în așa fel încât să dea dovadă de îndreptare, atrăgându-i-se totodată atenția că, dacă va săvârși din nou o infracțiune, se va lua față de el o măsură mai severă sau i se va putea aplica o pedeapsă.

Art. 17². — (1) Măsura educativă a libertății supravegheate constă în lăsarea copilului în libertate timp de un an, sub supraveghere deosebită. Supravegherea poate fi încredințată, după caz, părinților, adoptatorului sau tutorelui copilului. Dacă nici unul dintre aceștia nu poate asigura supravegherea în condiții satisfăcătoare, comisia dispune încredințarea supravegherii copilului, pe același interval de timp, unei familii sau unei persoane de încredere, unui organism privat autorizat sau serviciului public specializat.

(2) Persoana căreia i s-a încredințat supravegherea copilului are obligația de a veghea îndeaproape asupra

comportării acestuia, în scopul îndreptării lui, precum și obligația de a înștiința, de îndată, comisia atunci când copilul se sustrage de la supraveghere, are purtări rele ori a săvârșit din nou o faptă prevăzută de legea penală.

(3) Comisia poate să impună copilului respectarea următoarelor obligații:

- a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;
- b) să nu intre în legătură cu anumite persoane;
- c) să frecventeze cu regularitate școala sau un curs de calificare.

(4) Comisia atrage atenția copilului asupra consecințelor comportării sale.

(5) După luarea măsurii libertății supravegheate, comisia încunoștințează școala la care copilul învață.

(6) Dacă înăuntrul termenului de supraveghere copilul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtări rele ori săvârșește din nou o faptă prevăzută de legea penală, comisia revocă măsura libertății supravegheate și ia față de copil măsura internării într-un centru de reeducare sau într-o instituție medical-educativă.

Art. 17³. — (1) Măsura educativă a internării copilului într-un centru de reeducare se ia în scopul reeducării copilului, căruia i se asigură posibilitatea de a dobândi învățătura necesară și o pregătire profesională, potrivit aptitudinilor sale.

(2) Măsura internării se ia față de copilul în privința căruia celelalte măsuri educative sunt neîndestulătoare.

Art. 17⁴. — Măsura internării într-o instituție medical-educativă se ia față de copilul care, din cauza stării sale fizice sau psihice, are nevoie de tratament medical și de un regim special de educație.

Art. 17⁵. — (1) Măsurile prevăzute la art. 17³ și 17⁴ se iau pe timp nedeterminat, însă nu pot dura decât până la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani. Măsura prevăzută la art. 17³ trebuie să fie ridicată de îndată ce a dispărut cauza care a impus luarea acesteia. Comisia, dispunând ridicarea măsurii prevăzute la art. 17⁴, poate, dacă este cazul, să ia față de copil măsura internării într-un centru de reeducare.

(2) La data când copilul devine major, comisia poate dispune prelungirea internării pe o durată de cel mult 2 ani, dacă aceasta este necesară pentru realizarea scopului internării.

18. Articolul 18 devine articolul 30 cu următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Măsurile educative prevăzute la art. 17 se iau la sesizarea procurorului, a organelor de poliție, a școlii, a părinților sau a oricărei persoane interesate.

(2) Măsurile educative prevăzute la art. 17 lit. b)–d) se iau numai cu avizul procurorului.

(3) La luarea măsurilor educative, comisia va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui generală, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.“

19. Capitolul III devine capitolul IV cu următorul titlu:
„Capitolul III — Organizarea și funcționarea Comisiei pentru protecția copilului“

20. Articolele 26—28 devin articolele 31—33.

21. Articolul 29 devine articolul 34 cu următorul cuprins:

„Art. 29. — Hotărârea comisiei poate fi atacată la judecătoria teritorială competentă, potrivit normelor de drept comun.“

22. Articolul 30 devine articolul 35 cu următorul cuprins:

„Art. 30. — Organismele private, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, sunt persoane juridice de drept privat cu scop nelucrative, constituite în condițiile legii. La constituirea organismelor private române, instanța judecătorească va cere avizul Departamentului pentru Protecția Copilului și al Ministerului Educației Naționale. În cazul în care obiectivele statutare ale organismului privat cuprind și activități pentru alte categorii sociale decât copiii, se va cere și avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.“

23. Articolele 31—36 devin articolele 36—41.

24. La articolul 37, care devine articolul 42, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Cheltuielile pentru protecția copilului aflat în dificultate se finanțează de la bugetul consiliului județean, respectiv de la bugetul consiliilor sectoarelor municipiului București. În același scop pot fi utilizate și fonduri extrabugetare. Departamentul pentru Protecția Copilului poate finanța programe de interes național pentru protecția copilului aflat în dificultate, din fonduri transferate de la bugetul de stat cu această destinație, din intrări de credite externe, precum și din fonduri extrabugetare.“

25. Articolul 38 devine articolul 43 cu următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) În aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Departamentul pentru Protecția Copilului împreună cu ministerele interesate vor elabora norme metodologice și măsuri tranzitorii, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Departamentul pentru Protecția Copilului controlează, în condițiile legii, activitatea de protecție a copilului aflat în dificultate, exercitată de autoritățile administrației publice locale.“

26. Articolul 39 devine articolul 44 cu următorul cuprins:

„Art. 39. — Acțiunile și cererile privitoare la aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de taxă de timbru și de timbru judiciar.“

27. Articolul 40 devine articolul 45 cu următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, comisiile vor verifica și vor reevalua toate măsurile de ocrotire stabilite prin hotărâri în curs de aplicare ale fostelor comisii teritoriale pentru ocrotirea minorilor, care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), hotărârile comisiilor teritoriale pentru ocrotirea minorilor își încetează aplicabilitatea.“

28. Articolul 41 devine articolul 46 cu următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Transferul instituțiilor de ocrotire — leagăne, case de copii — și al centrelor de primire a minorilor, care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970, transferul patrimoniului și al personalului acestora, precum și reorganizarea lor în centre de plasament și centre de primire a copilului în cadrul serviciilor publice specializate se vor face până la intrarea în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 1998, prin protocol încheiat între consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, și autoritățile în subordinea cărora aceste instituții au funcționat până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.“

(2) Patrimoniul transferat potrivit alin. (1) își păstrează destinația de organizare și desfășurare a activității de protecție a copilului aflat în dificultate.

(3) Personalul didactic și didactic auxiliar, titular, existent în instituțiile de ocrotire care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970 și care se transferă, potrivit alin. (1), în cadrul centrelor de plasament și de primire a copilului din cadrul serviciilor publice specializate, precum și în cadrul Departamentului pentru Protecția Copilului, își păstrează statutul de personal didactic.

(4) Personalului responsabil cu instrucția, educația, transferat în condițiile alin. (3), i se aplică prevederile Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

(5) Funcțiile didactice ale personalului din centrele de plasament, menționat la alin. (3), sunt: educatoare/educator, institutor-educator, învățător-educator, profesor-educator, profesor-logoped, psihopedagog, profesor de muzică, profesor de educație fizică.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 11 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
PAULA MARIA IVĂNESCU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 11 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
CRISTIAN SORIN DUMITRESCU

București, 2 iunie 1998.
Nr. 108.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 1 iunie 1998.
Nr. 192.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.